

naar de paany følge hans Raad. Forslaget er ikke stillet op, fordi han anseer det for det bedste, men det er kun stillet op for at faae Loven forkastet. Til det ærede Medlem her foran (Wønløffe), som ofer sin Erfaring deraf, at han nogle Gange har seilet over Lillebelt, skal jeg bemærke, at jeg har levet næsten Narviis ved Lillebelt og har seilet over det vistnok 10 eller 20 Gange for hver Gang, det ærede Medlem har seilet derover, men desuagtet anseer jeg mig for aldeles usagkyndig med Hensyn til det Forhold, her er Tale om. Jeg vilde ansee det for aldeles uforvarligt af mig, om jeg i den Henseende vilde tye til den Kundskab, som jeg har kunnet faae af de Gange, jeg har havt Leilighed til at beseile dette Farvand.

H. M. Petersen: Med Hensyn til det sidste Punkt, der er blevet berørt af den sidste ærede Taler, er min Mening aldeles uforandret. Jeg anseer Overfarten fra Middelfart til Snoghøi eller i hvert Fald fra Kongebroen for at have sine Fortrin fremfor Overfarten fra Strib til Fredericia, men der er flere Hensyn, man maa tage i denne Sag. Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, ligner ikke det, som kom til os fra Begyndelsen, det er væsentligt forandret i flere Punkter. For det Første er det forandret derhen, at istedet for „skal“ staaer der nu „kan“, og for det Andet er der nu optaget en Kjøbstad i Jernbanenettet, som tidligere var udelukket deraf. Dette er to meget væsentlige Forandringer. Der er endnu en Forandring, og det er den, at da Loven første Gang kom herind, da stod det for os, som om vi havde Valget imellem det forelagte Udkaſt og den gjældende Lov, hvorimod dette nu er forandret derhen, at vi have Valget imellem at faae det, der nu foreligger, eller slet ingen Lov, og ved Siden deraf Sagen frem til næste Aar, indbefattet Spørgsmaalet om Dampfærger. Naar der er foregaaet saa væsentlige Forandringer med den hele Sag fra den Tid, den først kom ind i Thinget, og til nu, saa kan det vel ogsaa undskyldes, at Medlemmer ogsaa forandre deres Mening om den. Den ene Hovedbetænkelse, jeg har havt, er nu forsvundet, idet en Kjøbstad nu ikke er udelukket fra Jernbanenettet, men Overfartsstedet

er blevet tilbage, og det gjør, at jeg maa tilstaae, at jeg er meget i Tvivl om, hvad jeg skal gjøre ved den endelige Afstemning. Der er noget saa Unaturligt for mig — jeg kan i Tankerne staae her og see den hele Planovre ved Middelfart — i at kjøre hen — hvad enten nu denne Albue kommer til at omfavne den gamle Mølle eller ikke — til Lillebelt, tæt ved det Sted, hvor den bedste Overfart er, og saa forlade det igjen for igiennem en Slags Orken at komme hen til et daarligt Overfartssted, men der kan være andre Hensyn, som have deres Vægt ved Bedømmelsen af denne Linie — jeg skal ingenlunde benægte det, de have foreskrevet mig, saalænge der har været Tale om Jernbanen — Hensyn, som for en Deel af de ærede Herrer, jeg ellers har kunnet samstemme med under den hele Forhandling, ikke have kunnet gjøre sig gjældende, og det er, at Jernbanen føres til et Punkt, der ligger ligeoverfor Fæstningen Fredericia; dette har for mig havt Betydning og Vægt, saalænge der har været Tale om Jernbanen. Jeg er som sagt meget i Tvivl om, hvorledes jeg skal stille mig til denne Sag. Hvad der foranledigede mig til at begjære Ordet, var det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Middelfart (N. Andersen); jeg vilde have fravaadet det, men da det nu ikke foreligger, kan man jo ikke tale derom. — Der er et andet Spørgsmaal, som jeg vil henstille til den ærede Minister, og det er Spørgsmaalet om Færgevæsenet. Det er mig bekjendt, at der bestaaer et monopoliseret Færgevæsen deels mellem Strib—Fredericia og deels mellem Middelfart—Snoghøi, og saavidt mig bekjendt ogsaa mellem Middelfart—Fredericia. Jeg kjender ikke det Mindste til, hvorvidt de Underhandlinger, der med Hensyn til denne Sag have fundet Sted imellem den ærede Minister og de forskjellige Autoriteter eller Færgevæsenet, have ledet til, at Bedkommende have opgivet enten tildeels eller aldeles de Rettigheder, de saaledes have, men jeg skal henstille til den ærede Minister, om han ikke skulde finde det hensigtsmæssigt og rigtigt at tænke paa at faae de bestaaende Enerettigheder aldeles afløste i enhver Henseende samtidig med Jernbanens Aabning, hvad enten den nu kommer til at gaae over paa det ene eller det